

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

7. Quid sit iustificatio impij, & qu[a]e eius causæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

Convertimini, & agite poenitentiam, refertur in cap. agunt, & in cap. propriè, de consec. dist. 4. & ex Luc. 13. Si poenitentiam non habueritis: simul omnes peribitis. docent S. Thom. part. 3. quæst. 86. art. 2. vbi Nugn. dub. 1. conclus. 2. & 3. & Soar. dist.

6. sect. 1. assert. 1. Henriquez in summ. lib. 4. c. 21. §. 1. Valent. tom. 4. dist. 7. q. 3. punto 2. in princ. paüter resolutentes, de poenitentia Dei abioluta posse hominem iustificari à peccato mortali absq; vlla penitentia, modò cesset actus peccati.

Quid sit iustificatio impij, & quæ eius causæ.

C A P V T V I I.

1. Dispositionis nomine Concilium eam intelligit, quæ disponit, & requiritur ad effectum Sacramenti suscipiendum.

Spiritus sanctus dat gratiam iuxta mensuram dispositionis, & cooperationis hominis. ibid.

In iustificatione adulatorum, quæ fit in Baptismo, vnusquisque recipit gratiam secundum propriam dispositionem & cooperationem hominis. ibid.

2 Vnica, exclusiua dictio, quid operetur.

3 Christus est habitus infusus, & non actus solùm.

Hanc dispositionem, seu preparationem iustificatio ipsa consequitur: quæ non est sola peccatorum remissio, sed & sanctificatio, & renouatio interioris hominis per voluntariam susceptionem gratiæ, & donorum: vnde homo ex iniusto fit iustus, & ex inimico amicus, vt sit hæres secundum spem vitæ æternæ, Huius iustificationis causæ sunt, finalis quidem gloria Dei & Christi, ac vitæ æternæ: efficiens verò, misericors Deus, qui gratuito abluit, & sanctificat, signans, & vngens Spiritu promissionis sancto, qui est pignus hereditatis nostræ; meritoria autem, dilectissimus vnigenitus suus, Dominus noster, Iesus Christus, qui cum essemus inimici, propter niuiam charitatem, qua dilexit nos, sua sanctissima passione in ligno crucis nobis iustificationem meruit, & pro nobis Deo patri satisfecit: instrumentalis item, sacramentum Baptismi: quod est Sacramentum fidei, sine qua nulli vnquam contingit iustificatio: demum & vnica formalis causa est iustitia Dei, non qua ipse iustus est, sed qua nos iustos facit: qua videlicet, ab eo donati, renouamur spiritu mentis nostræ: & non modò reputamur, sed verè iusti nominamur, & sumus iustitiam in nobis recipientes vnusquisque suam secundum mensuram, quam Spiritus sanctus partitur singulis prout vult, & secundum propriam cuiusque dispositionem, & cooperationem; *quamquam enim nemo possit esse iustus, nisi cui merita passionis Domini nostri Iesu Christi communicantur: id tamen in hac impij iustificatione fit, dum eiusdem sanctissime passionis merito per Spiritum sanctum charitas Dei diffunditur in cordibus eorum, qui iustificantur, atq; ipsis inhaeret, & vnde in ipsa iustificatione cum remissione peccatorum hæc omnia simul infusa accipit homo per Iesum Christum, cui inferitur, fidem, spem, & charitatem.* Nam fides, nisi ad eam spes accedat, & charitas, neque vnit perfectè cum Christo, neque corporis eius viuum membrum efficit, quæ ratione verissimè dicitur, Fidem sine operibus mortuam, & otiosam esse. Et, In Christo Iesu neque Circumcisionem aliquid valere, neque preputium: sed fidem, quæ per charitatem operatur. Hanc fidem ante Baptismi sacramentum ex Apostolorum traditione Catechumeni ab Ecclesia petunt, cum petunt fidem, vitam æternam præstantem, quam sine spe, & charitate fides præstare non potest, vnde & statim verbum Christi audiunt: Si vis ad vitam ingredi, serua mandata. Itaque veram, & Christianam iustitiam accipientes, eam ceu primam stolam pro illa, qua Adam sua inobedientia sibi & nobis perdidit, per Christum Iesum illis donaram, candidam & immaculatam iubentur statim renati conseruare, vt eam perferant ante tribunal Domini nostri Iesu Christi, & habeant vitam æternam.

a 1. Cor. 6.
b Tit. 5.
c Ephes. 1.
d Ephes. 2.
Roman. 5.

e Ephes. 2.
Roman. 4.
f Cap. nihil est, de conf. dist. 4.
g 1. Cor. 12.
Ephes. 4.

h Philipp. 3.
i Rom. 5.

k Infra c. 10.

l Iacob 2. in fin.
m Galat. 5. & 6. c. Circumcisio de penit. dist. 2.
n Matth. 19.

o Lucæ 15.
c. quomodo renouari, de peccat. dist. 2.

1. **H**anc dispositionem, seu preparationem, &c. Vide Nauarr. in man. cap. 11. num. 13. ad fin. Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 2. num. 10. Barthol. à S. Fausto de Poenit. lib. 3. q. 24. vers. tandem, Aigid. de Sacram. & censuris, tom. 1. q. 62. art. 4. dub. vnic. num. 128. & quæst. 69. num. 8. & tom. 2. dist. 2. dub. 2. num. 17. & dub. 10. num. 8. cum seqq. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 2. cap. 2. dub. 3. conclus. 1. reg. 1. Moltes. in summ. Theologia moralis, tract. 1. c. 8. num. 29. & tract. 4. cap. 1. num. 77. Filluc. in quæst. moral. tom. 1. tract. 1. de Sacram. cap. 6. num. 94. 95. 96. & tract. 10. num. 97. & 133. Ioan. de Lugo de Sacram. in genere, dist. 9. sect. 5. num. 74. vbi num. 75. ait, nomine dispositionis Concilium intelligere non quidem eam, quæ disponit ad Sacramentum, sed quæ disponit, & requiritur ad effectum Sacramenti suscipiendum, idem Ioan. de Lugo in tract. de Poenit. dist. 8. sect. 4. num. 99. cum seqq. Barthol. de S. Fausto tom. 3. tract. de Poenit. lib. 3. quæst. 95. vbi ait, docere hunc text. Spiritum sanctum dare gratiam iuxta

mensuram dispositionis, & cooperationis ex parte hominis. Hurtado de Sacram. dist. 3. de Sacram. in genere, dist. 5. vers. sed horum, vbi ait, in iustificatione adulatorum, quæ fit in Baptismo, vnusquisque recipere gratiam secundum propriam dispositionem & cooperationem. & dist. 4. de Baptismo, dist. 3. vers. quod verò, & de Poenit. dist. 2. dist. 5. *¶ Vnica est causa formalis, &c.* Vide Hurtado de Sacram. tract. de Poenit. dist. 2. dist. 7. in vers. Tridentinum, vbi dicit illam particulam, vnica, quæ exclusiua est, tantum excludere iustitiam increatam Dei, & fauorem aliquem extrinsecum Dei, non pluralitatem formarum, quæ nobis insunt, quarum quælibet sit sufficiens ad iustificationem.

¶ Quamquam enim nemo possit esse iustus, &c. Vide Vazq. in 2. part. S. Thomæ tom. 2. dist. 231. num. 37.

¶ Vnde in ipsa, &c. Vide Azor. instit. moral. p. 1. lib. 9. cap. 3. q. 3. vbi quod charitas est habitus infusus, & non actus solùm.

Quo-